

ભૂખી કીડી

એક હતી કીડી. તેને ખૂબ ભૂખ લાગી હતી. એ ખાવાનું શોધવા દરની બહાર નીકળી. એ જતી હતી ત્યાં એક જાળું બનાવતા કરોળિયાની નજર તેના પર પડી. તે એકદમ દોડી આવ્યો અને કીડીને કહે, “કીડી કીડી, તને ખાઉં, મને ખૂબ ભૂખ લાગી છે.” કીડી કહે, “મારું પેટ તો સાવ ખાલી છે. હું જ ખાવાનું શોધવા નીકળી છું ને ! મને ખાવાથી તારું પેટ નહિ ભરાય. એના કરતાં તું બીજું કાંઈક ખાવાનું શોધી લે.” આટલું કહીને કીડી તો આગળ ચાલવા માંડી.

એટલામાં એક ચકલી ઊડતી ઊડતી કરોળિયા પાસે આવી અને કહે, “કરોળિયા કરોળિયા, તને ખાઉં.” કરોળિયો કહે, ‘અરે ! મેં તો આજે કાંઈ ખાધું નથી. એટલે મારું પેટ તો સાવ ખાલીખમ છે. મને ખાવાથી તારું પેટ કેવી રીતે ભરાશે ? તું બીજું કાંઈ ખાવાનું શોધ.” એમ કહી કરોળિયો પોતાના કામમાં ગૂંથાયો અને ચકલી ખાવાનું શોધવા ઊડી ગઈ.

હવે, ચકલી ઊડતી ઊડતી જતી હતી ત્યાં એક ભૂખી સમડીએ તેને જોઈ અને તરાપ મારીને ચાંચમાં પકડી લીધી. પછી ચકલીને કહે “ચકલી ચકલી, તને ખાઉં”. ચકલી કહે, “સમડીબેન, મને તો આજે સવારથી કાંઈ ખાવા મળ્યું નથી એટલે સાવ ભૂખી છું. મને ખાવાથી તમારું પેટ જરાય નહિ ભરાય. માટે મને છોડી દો અને તમે બીજું કાંઈક ખાવાનું શોધી લો.” સમડીએ તો ચકલીને ચાંચમાંથી છોડી મૂકી અને ખાવાનું શોધવા ગઈ.

શોધતાં શોધતાં સમડીને તો આખો રોટલો મળ્યો. તેને હા...શ... થઈ. તે રોટલો લઈને જતી હતી ત્યાં એને થયું, “આટલો મોટો રોટલો તો હું નહિ ખાઈ શુકું. મારા પેટમાં કાંઈ આખા રોટલાની જગ્યા નથી.

અડધા રોટલાથી મારું પેટ ભરાઈ જશે અને અડધો રોટલો ચકલીને આપીશ તો ચકલીનું પેટ પણ ભરાશે. ચાલને ચકલીને અડધો રોટલો આપું.” - એમ વિચારી સમડી ઊડતી ઊડતી ચકલી પાસે ગઈ અને અડધો રોટલો ચકલીને આપ્યો. ચકલી તો ખૂબ રાજી રાજી થઈ ગઈ.

ચકલીને થયું, “અરે ! મારું પેટ તો સાવ નાનું છે. હું આટલા મોટા રોટલાનું શું કરીશ ? ચાલ થોડો રોટલો કરોળિયાને આપું તો અમારા બંનેનું પેટ ભરાશે.” એટલે ચકલીએ થોડો રોટલો કરોળિયાને આપ્યો. કરોળિયો તો આનંદમાં આવીને કૂદવા લાગ્યો.

કૂદતાં કૂદતાં કરોળિયાને થયું, “મારું તો આવડું અમથું પેટ, હું કેવી રીતે આટલો બધો રોટલો ખાઈશ. ચાલ, થોડો રોટલો કીડીને આપવા દે એટલે અમારા બંનેનું પેટ ભરાશે.” કરોળિયો તો થોડો રોટલો કીડીને આપી આવ્યો. કીડી તો રોટલો જોઈ ખુશ ખુશ થઈ ગઈ ને નાચવા લાગી. એ તો રોટલો લઈને ગઈ તેના દરમાં. ત્યાં ઘણી કીડીઓ હતી. બધી કીડીઓ રોટલો જોઈને દોડી આવી. સૌએ રોટલો વહેંચીને હસતાં હસતાં ખાધો.

— સૌજન્ય : ‘વાર્તા રે વાર્તા’
સંપાદકો : જયંતભાઈ શુક્લ - પ્રવીણભાઈ શાહ